

واعظی فعال سیاسی:

گام‌های بعدی باید سریع‌تر برداشته شود

استعفای رئیس‌جمهور تاما‌ج‌رای استیضاح رئیس‌جمهور واعضای کابینه،نصریح کرد: اشاعه خبر جعلی استعفای رئیس‌جمهور، ابتدا از سوی منافقین و گروه‌های اپوزیسیون خارج‌نشین، در راستای تضعیف و تخریب کلیت نظام طراحی شده و هدف این دروغ‌پردازی‌ها تنها آقای پزشکیان و دولت او نیست، متأسفانه گروهی این ایده وارداتی را تبلیغ و گسترش دادند. این گروه اقلیت علیرغم ادعای تبعیت از ولی‌فقیه، حتی در زمانه فعلی که مقام معظم رهبری به شکل ملی از دولت آقای پزشکیان حمایت می‌کنند، به تخریب و تضعیف دولت و شخص‌آقای آقای پزشکیان ادامه می‌دهند. این تخریب و تضعیف دولت به عبارتی تضعیف نظام و حاکمیتی جمهوری اسلامی ایران و حتی رسانه‌ها موظفان اهنمامی مجدانه لحاظ

رئیس‌جمهور، جنگ روانی طراحی شُده در خارج از کشور در راستای ناامید کردن مردم از طریق منززل نشسان دادن دولت برای مردم است. در صورتی که این موضوع خللی از واقعیت و از سوی آقای رئیس‌جمهور طرح نشده است، این مباحث وارداتی است که متأسفانه توسط برخی از جریان‌های تندرو گسترش پیدا کرده و می‌کند. این عضو حزب اعتدال و توسعه در رابطه با تلاش برخی برای تحریک ناراضیانی‌ها و تکرار وقایع سال ۹۶، عنوان کرد: در مواجهه با وضعیت و نارسایی‌های فعلی، تلاش‌شبهانه‌رزی یک تکلیف ملی است و علاوه بر وظیفه سنگین دولت برای گشایش گره‌ها، قوه مقننه، قوه قضائیه و تمامی نهادهای

حاکمیتی جمهوری اسلامی ایران و حتی رسانه‌ها موظفان اهنمامی مجدانه لحاظ کنند تا جملگی طراحی‌ها و اقدامات عملی‌شان در جهت افزایش رضایت بیشتر مردم و بسط امنیت ملی و توسعه کشور باشد. حکمرانی خوب ایجاب می‌کند تا صدای مردم بیشتر و با دقت شنیده‌شده و مطالبات در چارچوب قانون اساسی مردم محقق‌شود. توجه به این نکته ضروری است، وی ادامه داد: با نفاخ میان دولت و مجلس، اصرار بر اجرای قانون حجاب به تأخیر افتاد و این اصلاح‌مطلبی در راستای توجه به مطالبه و خواست مردم صورت گرفته است. موضوع فیلترینگ هم یکی دیگر از موضوعاتی است که اقلیت تندرو بر استمرار بی‌نیجه آن تأکید

دارند. اما سران قوا و شورای عالی فضای مجازی برای پاسخ به این مطالبه اجتماعی گام‌هایی مثبت در این راستا برداشته‌اند. اگر گام‌های بعدی هم سریع‌تر برداشته شو، موجب رضایت بخشی از افشار مردم خواهد شد. قائم مقام حزب اعتدال و توسعه با بیان اینکه موضوع معیشت و اقتصاد نیز با تحریم‌های ظالمانه و تبادلات بین بانکی با بانک‌های خارجی (اف‌ای تی‌اف) ارتباط دارد، اظهار کرد: خوشبختانه دولت تمایل دارد تا ارتباط با کشورهای اروپایی و مذاکرات با گروه ۵+۱ را مجدداً در دستور کار قرار دهد و این اقدام سازنده‌ای است و فاکتور جدیدی که در وضعیت کنونی افزوده شده، روی کار آمدن مجدد ترامپ است، به زعم بنده دولت حسب دیپلماسی قوه باید از این فرصت نهایت بهره‌برداری داشته باشد. اگر هدف گروه‌های توسعه‌طلب مخرب ثبات منطقه‌ای و جهانی نظیر رژیم صهیونیستی یا تندروهای داخلی آمریکا تراخ با ایران باشد و آن را به اولویت اول آقای ترامپ مبدل سازند، ضروری است مذاکرات با هدف تنش‌زدایی با غرب و آمریکا و احیای مذاکرات هسته‌ای با کشورهای پنج‌بعلاوه یک برای لغو تحریم‌ها بر نام‌بریزی شود. واعظی خاطر نشان کرد: رف، قوه تحریم‌های ظالمانه و ایجاد هماهنگی فیمابین دولت و مجمع تشخیص مصلحت‌نظام در خصوص ذوق جدیدی که در این مجمع بلا تکلیف مانده، موجب خواهد شد که محدودیت‌های روابط بانکی با بانک‌های خارجی نیز مرتفع شود. در این صورت می‌توان امیدوار بود که گشایش‌هایی در زمینه معیشت مردم و اقتصاد کشور به وجود آید. اگر این موضوعات حل و فصل شود، بسیاری از مسائل دیگر نیز قابل حل خواهد بود. در چنین شرایطی با کمبیت رضایتمندی مردم، دولت موفق می‌شود تا به گفت‌وآم وفاق نزدیک شود.

یوسفی عضو هیات رئیسه مجلس شورای اسلامی:

دوران رفاقت برای اعطای مسؤلیت در کشور به پایان رسیده است

گروه سیاسی – عضو هیات رئیسه مجلس شورای اسلامی با اشاره به ضعف برخی از استان‌ها در شناسایی کودکان جاماندان‌از تحصیل، گفت: بسا تلاش‌های صورت گرفته برای کاهش نرخ بیسوادی و ریشه کن شدن آن هنوز برخی از استان‌ها نیاز به توجه در این حوزه را دارند، دولت باید تلاش کند تا زمینه توسعه در تمام حوزه‌ها را برای همه استان‌ها به یک میزان فراهم کند، در قوانین به صورت ویژه به مباحث اشاره شده است.

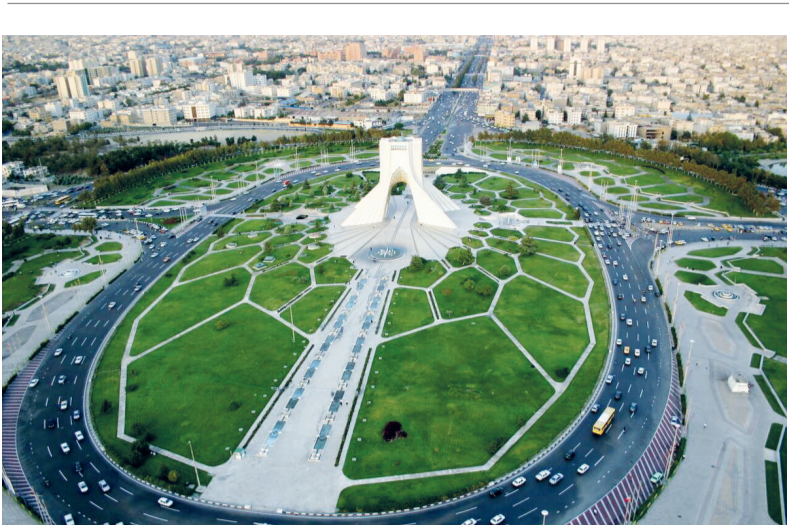
است. مجتبی یوسفی در مورد تعیین جایزه برای بازگرداندن کودکان جاماندان‌از تحصیل، گفت: اقدامات بزرگی در حوزه تعلیم و تربیت به واسطه نظام جمهوری اسلامی ایران در طول ۴ دهه گذشته انجام پذیرفته است اما هنوز تا وضعیت مطلوب فاصله دارم و همچنین به برکت وجود عالم وارسته حجت‌الاسلام قرائتی گام‌های مؤثری برای ریشه کن شدن بیسوادی در کشور برداشته شد. نماینده مردم اهواز، باوی، حمیدیه و کارون در مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه نظام به معیشت معلمان به ویژه آموزشیران نهنفتی توجه ویژه‌ای داشته، افزود: قوه مقننه پیگیری حل مسئله حقوق معلمان در تمام گروه‌های برنامه هفتم توسعه و بودجه سالانه بوده است؛ حمایت از چنین زیرساخت‌هایی در سیستم تعلیم و تربیت کشور یعنی ارجحیت آموزش فرزندان این سرزمین؛ تعیین جایزه برای بازگرداندن کودکان جاماندان‌از تحصیل‌ششانه ضعف و زارتخانه‌مر یوطة نیست، بلکه به عملکردمدیران، مرتب است. عضو هیات رئیسه مجلس شورای اسلامی با اشاره به ضعف برخی از استان‌ها در شناسایی کودکان جاماندان‌از تحصیل، اظهار داشت: با تلاش‌های صورت گرفته برای کاهش نرخ بیسوادی و ریشه کن شدن آن هنوز برخی از استان‌ها نیاز به توجه در این حوزه را دارند، دولت باید تلاش کند تا زمینه توسعه در تمام حوزه‌ها را برای همه استان‌ها به یک میزان فراهم کند، در قوانین به صورت ویژه به این مباحث اشاره شده است. توجه داشته باشیم ساختار نظام تعلیم و تربیت تادور افتاده‌ترین نقاط کشور برای تعلیم و تربیت و ریشه کن شدن بی سوادی پیش می‌روند، حتی اگر یک نفر بیسواد هم در آن منطقه باشد، این نماینده مردم در مجلس دوازدهم با اشاره به ناکارآمدی برخی از مدیران در تمام حوزه‌ها به ویژه در حوزه آموزش و پرورش، خاطر نشان کرد: برخی از مدیران به واسطه رفاقت انتصاب شده و روی کار می‌آیند نه بر مبنای توانمندی؛ فارغ از تمام حزیب گرایم مدیران استانی و ملی در انتصابات باید از سلامت مالی و حرفه‌ای برخوردار باشند، دوران رفاقت در اداره کشور به پایان رسیده است؛ در نظر داشته باشیم نمایندگان برای احیای حق مردم در تمام حوزه‌ها هزینه نظارت را خواهند دادند.

سیاسی

باید‌ها و نباید‌های سیاسی واجتماعی انتقال پایتخت:

تهران دیگر نفس ندارد اما…!

■ از سالیان دور دولت‌های مرکزی به دلایل سیاسی و یا انگیزه‌های اجتماعی، اقتصادی و شهری اقدام به انتقال پایتخت کرده‌اند. ایران نیز در طول تاریخ بارها با انتقال پایتخت مواجه بوده است. آخرین بار قاجارها بیش از ۲۰۰ سال قبل تهران را به عنوان پایتخت ایران برگزیدند.

رسانی، زیست محیطی، امنیتی و همچنین افزایش بی‌رویه قیمت در بازار مسکن را به این فهرست اضافه کرد.

در این میان، برخی از این موضوعات جنبه تقاضای مسکن در پایتخت به دنبال تمرکز گرایي به شهرهای همجوار در سال‌های پایانی جنگ است. اولین بار موضوع تغییر پایتخت از تهران به شهرهای همجوار در سال‌های پایانی جنگ است. اما با توجه به کمبود و محدودیت زمین و ساختمان میزان عرضه کاهش یافته و به افزایش

سرمامآور قیمت زمین و مسکن منجر شده است. افزایش قیمت زمین و مسکن در پایتخت، تبدیل به عامل تعیینکننده‌های برای افزایش قیمت این دارایی‌ها در سایر شهرها نیز شده است. به عبارت دیگر با افزایش قیمت املک در تهران، در سایر

بازارها در دولت و مجلس شورای اسلامی مورد بحث قرار گرفته است.

در زمستان سال ۱۳۹۱ بود که طرحی تحت عنوان «انتقال پایتخت اداری – سیاسی» با هدف مواجهه با چالش‌های کلان‌شهر تهران مطرح شد و طی آن چند مصوبه دولتی که با اعمال آنها قرار بو «شبه‌انتقال» از پایتخت اتفاق بیفتد نیز به اجرا درآمد. در قالب این مصوبات که در دولت دم به تصویب رسیدند مقرر شده بود کارکنان تعدادی از دستگاه‌ها، نهادها و سازمان‌های دولتی مستقر در تهران به شهرهای دیگر منتقل شوند، اما بعد از مدتی، اجرای آنها متوقف شد.

این موضوع مجدداً در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۴ در صحن علنی مجلس مطرح شد.

در نهایت پس از کش و قوس‌های فراوان در اردیبهشت سال ۱۳۹۴ قانونی با عنوان «امکان سنسجی انتقال مرکز سیاسی و اداری کشور و ساماندهی و تمرکززدایی از تهران» در مجلس تصویب شد.

بر اساس این قانون دولت مکلف شده بود شورایی به ریاست رئیس‌جمهور تشکیل

دهد و ظرف حداکثر مدت ۲ سال این مسئله را بررسی کند که آیا بهتر است پایتخت از تهران به شهر دیگری منتقل شود یا اینکه مشکلات تهران با برگزاری مسائلی از جمله مدیریت یکپارچه تهران و شهرهای وابسته به آن حل خواهد شد. در آن زمان تیم مطالعاتی مستقر در وزارت راه و شهرسازی به عنوان تیم مسؤل بررسی این موضوع گزارشی را تهیه کرد که در نهایت گزینه دوم یعنی ساماندهی و مدیریت یکپارچه را به عنوان گزینه بهتر به شورای انتقال پایتخت پیشنهاد میکرد.

به دنبال زمین‌لرزه ۱۳۹۶ در ملارد و ۱۳۹۹ در دماوند و با اصرار مدافعان انتقال پایتخت یکبار

دیگر موضوع انتقال پایتخت در دولت دوازدهم مطرح و در محافل کارشناسی مورد بحث قرار گرفت. جلسات این شورا در دولت دوازدهم هر

از چندگاهی جریان داشت تا اینکه بعد از آخرین جلسه در زمستان سال ۱۳۹۹ به خاطر کرونا و تغییر دولت عملاً ادامه نیافت.

در دولت سیزدهم بحث تجزیه تهران و

تشکیل استان‌های تهران غربی و شرقی مطرح شد. طرحی که در بررسی‌های کارشناسی با ابهامات و، اما و اگرهای زیادی مواجه‌شُد. از سوی دیگر، با استقرار دولت جدید، طرح انتقال پایتخت دوباره مورد استقبال قرار گرفته است. اخیراً رئیس‌جمهور در بازدید از قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا به بیان مشکلات تهران پرداخت و بر ضرورت جابه‌جایی مرکزیت سیاسی و اقتصادی کشور تأکید کرد.

تجارب سایر کشورها

موضوع انتقال پایتخت مساله‌ای مسبوق به سابقه است و از سالیان دور دولت‌های مرکزی به دلایل سیاسی و یا انگیزه‌های اجتماعی، اقتصادی و شهری اقدام به انتقال پایتخت کرده‌اند. این طرح در بسیاری از کشورها از جمله در آمریکا، هند، روسیه، ترکیه، استرالیا، برزیل و باکستان اجرا شده است. انتقال پایتخت در سال‌های اخیر و در فرام‌های مدرن‌تری در قزاقستان، مالزی، اندونزی، کره جنوبی و مصر اجرا شده و یا در حال انجام است.

از سوی دیگر، عموماً هر کشور دارای یک پایتخت است. شهر اصلی یا سیاسی یک کشور پایتخت آن کشور نامیده میشود که محل استقرار حکومت و نهادهای اصلی حکومتی مانند وزارتخانه‌ها و ادارات مرکزی است. با این حال کشورهایی از جمله هلند، آفریقای جنوبی، تانزانیا، شیلی، کرجستان، بولیوی، مالزی و کره جنوبی وجود دارند که بنا به دلایلی دارای دو یا سه شهر به عنوان پایتخت رسمی سیاسی و اداری هستند.

بررسی نظرات و دیدگاه‌ها

دلایل مطرح شدن انتقال پایتخت در سال‌های گذشته عمدتاً پیرامون ترافیک، آلودگی هوا و احتمال وقوع زمین‌لرزه بوده است. با این حال در شرایط فعلی می‌توان مشکلات اجتماعی، خدمات

رسانی، زیست محیطی، امنیتی و همچنین افزایش بی‌رویه قیمت در بازار مسکن را به این فهرست اضافه کرد.

در این میان، برخی از این موضوعات جنبه تقاضای مسکن در پایتخت به دنبال تمرکز گرایي به شهرهای همجوار در سال‌های پایانی جنگ است. اما با توجه به کمبود و محدودیت زمین و ساختمان میزان عرضه کاهش یافته و به افزایش

سرماسآور قیمت زمین و مسکن منجر شده است. افزایش قیمت زمین و مسکن در پایتخت، تبدیل به عامل تعیینکننده‌های برای افزایش قیمت این دارایی‌ها در سایر شهرها نیز شده است. به عبارت دیگر با افزایش قیمت املک در تهران، در سایر

بازارها در دولت و مجلس شورای اسلامی مورد بحث قرار گرفته است.

در زمستان سال ۱۳۹۱ بود که طرحی تحت عنوان «انتقال پایتخت اداری – سیاسی» با هدف مواجهه با چالش‌های کلان‌شهر تهران مطرح شد و طی آن چند مصوبه دولتی که با اعمال آنها قرار بو «شبه‌انتقال» از پایتخت اتفاق بیفتد نیز به اجرا درآمد. در قالب این مصوبات که در دولت دم

به تصویب رسیدند مقرر شده بود کارکنان تعدادی از دستگاه‌ها، نهادها و سازمان‌های دولتی مستقر در تهران به شهرهای دیگر منتقل شوند، اما بعد از مدتی، اجرای آنها متوقف شد.

این موضوع مجدداً در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۴ در صحن علنی مجلس مطرح شد.

در نهایت پس از کش و قوس‌های فراوان در اردیبهشت سال ۱۳۹۴ قانونی با عنوان «امکان سنسجی انتقال مرکز سیاسی و اداری کشور و ساماندهی و تمرکززدایی از تهران» در مجلس تصویب شد.

بر اساس این قانون دولت مکلف شده بود شورایی به ریاست رئیس‌جمهور تشکیل

دهد و ظرف حداکثر مدت ۲ سال این مسئله را بررسی کند که آیا بهتر است پایتخت از تهران به شهر دیگری منتقل شود یا اینکه مشکلات تهران با برگزاری مسائلی از جمله مدیریت یکپارچه تهران و شهرهای وابسته به آن حل خواهد شد. در آن زمان تیم مطالعاتی مستقر در وزارت راه و شهرسازی به عنوان تیم مسؤل بررسی این موضوع گزارشی را تهیه کرد که در نهایت گزینه دوم یعنی ساماندهی و مدیریت یکپارچه را به عنوان گزینه بهتر به شورای انتقال پایتخت پیشنهاد میکرد.

به دنبال زمین‌لرزه ۱۳۹۶ در ملارد و ۱۳۹۹ در دماوند و با اصرار مدافعان انتقال پایتخت یکبار

دیگر موضوع انتقال پایتخت در دولت دوازدهم مطرح و در محافل کارشناسی مورد بحث قرار گرفت. جلسات این شورا در دولت دوازدهم هر از چندگاهی جریان داشت تا اینکه بعد از آخرین جلسه در زمستان سال ۱۳۹۹ به خاطر کرونا و تغییر دولت عملاً ادامه نیافت.

در دولت سیزدهم بحث تجزیه تهران و تشکیل استان‌های تهران غربی و شرقی مطرح شد. طرحی که در بررسی‌های کارشناسی با ابهامات و، اما و اگرهای زیادی مواجه‌شُد. از سوی دیگر، با استقرار دولت جدید، طرح انتقال پایتخت دوباره مورد استقبال قرار گرفته است. اخیراً رئیس‌جمهور در بازدید از قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا به بیان مشکلات تهران پرداخت و بر ضرورت جابه‌جایی مرکزیت سیاسی و اقتصادی کشور تأکید کرد.

به دنبال زمین‌لرزه ۱۳۹۶ در ملارد و ۱۳۹۹ در دماوند و با اصرار مدافعان انتقال پایتخت یکبار دیگر موضوع انتقال پایتخت در دولت دوازدهم مطرح و در محافل کارشناسی مورد بحث قرار گرفت. جلسات این شورا در دولت دوازدهم هر از چندگاهی جریان داشت تا اینکه بعد از آخرین جلسه در زمستان سال ۱۳۹۹ به خاطر کرونا و تغییر دولت عملاً ادامه نیافت.

در دولت سیزدهم بحث تجزیه تهران و تشکیل استان‌های تهران غربی و شرقی مطرح شد. طرحی که در بررسی‌های کارشناسی با ابهامات و، اما و اگرهای زیادی مواجه‌شُد. از سوی دیگر، با استقرار دولت جدید، طرح انتقال پایتخت دوباره مورد استقبال قرار گرفته است. اخیراً رئیس‌جمهور در بازدید از قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا به بیان مشکلات تهران پرداخت و بر ضرورت جابه‌جایی مرکزیت سیاسی و اقتصادی کشور تأکید کرد.

بر اساس این قانون دولت مکلف شده بود شورایی به ریاست رئیس‌جمهور تشکیل

دهد و ظرف حداکثر مدت ۲ سال این مسئله را بررسی کند که آیا بهتر است پایتخت از تهران به شهر دیگری منتقل شود یا اینکه مشکلات تهران با برگزاری مسائلی از جمله مدیریت یکپارچه تهران و شهرهای وابسته به آن حل خواهد شد. در آن زمان تیم مطالعاتی مستقر در وزارت راه و شهرسازی به عنوان تیم مسؤل بررسی این موضوع گزارشی را تهیه کرد که در نهایت گزینه دوم یعنی ساماندهی و مدیریت یکپارچه را به عنوان گزینه بهتر به شورای انتقال پایتخت پیشنهاد میکرد.

به دنبال زمین‌لرزه ۱۳۹۶ در ملارد و ۱۳۹۹ در دماوند و با اصرار مدافعان انتقال پایتخت یکبار دیگر موضوع انتقال پایتخت در دولت دوازدهم مطرح و در محافل کارشناسی مورد بحث قرار گرفت. جلسات این شورا در دولت دوازدهم هر از چندگاهی جریان داشت تا اینکه بعد از آخرین جلسه در زمستان سال ۱۳۹۹ به خاطر کرونا و تغییر دولت عملاً ادامه نیافت.

در دولت سیزدهم بحث تجزیه تهران و تشکیل استان‌های تهران غربی و شرقی مطرح شد. طرحی که در بررسی‌های کارشناسی با ابهامات و، اما و اگرهای زیادی مواجه‌شُد. از سوی دیگر، با استقرار دولت جدید، طرح انتقال پایتخت دوباره مورد استقبال قرار گرفته است. اخیراً رئیس‌جمهور در بازدید از قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا به بیان مشکلات تهران پرداخت و بر ضرورت جابه‌جایی مرکزیت سیاسی و اقتصادی کشور تأکید کرد.

دوشنبه ۱۷ دی ۱۴۰۲، ۵ رجب ۱۴۴۶، ۶ ژانویه ۲۰۲۵، شماره ۴۶۳۱، صفحه ۷

«رئیس‌جمهور سابق» چه جایگاهی در قوانین ایران دارد؟

گروه سیاسی – مدتی است تصویب و ابلاغ اساسنامه بنیاد شهید رئیسی خبرساز شده‌است؛ فارغ از نکات مربوط به این بنیاد که بحث مربوط به خود را می‌طلبد، سوال اصلی این است اساساً جایگاه «رئیس‌جمهور سابق» در ایران چگونه تعریف شده‌است و تجربه دیگر کشورها در این زمینه چیست؟

روسای جمهوری سابق و اسبق دقیقاً چه وظیفه و نقشی در سازمان اداری و

سیاسی کشور دارند؟ آیا فعال سیاسی خواهند بود؟ واقعیت این است که جایگاه رئیس‌جمهور سابق اساساً تا قبل از دوره سیدمحمد خاتمی چندان معنای خاصی نداشت و اولین باری که به این مبحث پرداخته‌شُد در واپسین روزهای عمر دولت دوم وی بود البته پس از آن نیز مسیر نسبتاً پر افت و خیزی را طی کرده است.

چند ماه مانده به پایان دوره دوم اکبر هاشمی رفسنجانی، خود او از توافق با رهبرانقلاب برای به دست گرفتن مسئولیت مجمع تشخیص مصلحت‌نظام خبر داد و کاخ مرمر را به عنوان دفتر کار خود برگزید، این منصبی بود که هاشمی تا پایان عمر حفظ کرد. بحث تشکیل دفتر رئیس‌جمهور سابق نخستین بار در تیر ماه ۸۴ با ابلاغ مصوبه‌ای از سوی عارف –معاون وقت رئیس‌جمهور– در دستور کار نهاد ریاست جمهوری قرار گرفت تا امکانات لازم برای تخصیص دفتر به روسای‌جمهور و معاونین اول‌شان و همچنین نخست وزیران دوران انقلاب اسلامی فراهم شود؛ سید محمد خاتمی بعد از پایان دوره‌اش با مشکل دفتر مواجه بود و با اختلافاتی که بین نهاد ریاست جمهوری و نزدیکان وی صورت گرفت، خاتمی مجبور شد دفترش را تخلیه کند و در ساختمانی که سیدحسین خمینی در اختیار او قرار داده بود، سکنی گزید. اما محمود احمدی نژاد بعد از پایان دوره ریاست جمهوری خود تا مدتی در یکی از ساختمان‌های ریاست جمهوری در خیابان جردن تهران سکونت داشت که او هم مجبور به تخلیه آن شد ولی در منزل مسکونی خود در نارمک، سازوکارهایی برای دیدار با حامیان و مراجعان خود تهیه کرد.

حسن روحانی هم بعد از پایان دوره خود، در ساختمانی که گفته می‌شود دفتر اوست، مشغول امور سیاسی و اداری خویش است و تنها رئیس‌جمهوری است که دفتری و تخلیه دفتر برای او اتفاق نیفتاد.

درباره سیدعبدهارهم رئیس‌جمهوری سابق اتفاق دیگری روی داد و خانواده وی تصمیم گرفتند بعد از عروج شهادت گونه‌اش، بنیادی برای رئیس‌جمهور فقید تاسیس کنند، بنیادی که ردیف بودجه دائمی از بیت‌المال خواهد داشت.

اباحت تشکیل دفتر رئیس‌جمهور سابق نخستین بار در تیر ماه ۸۴ با ابلاغ مصوبه‌ای از سوی عارف –معاون وقت رئیس‌جمهور– در دستور کار نهاد ریاست

جمهوری قرار گرفت تا امکانات لازم برای تخصیص دفتر به روسای‌جمهور و معاونین اول‌شان و همچنین نخست وزیران دوران انقلاب اسلامی فراهم شود؛ بنا بر این دفتار با همین عنوان و با ۸۰پست سازمانی، در ذیل نهاد ریاست جمهوری تعریف‌شود برای این ساختار حقوق و مزایایی نیز در نظر گرفته‌شده‌بود. اما پس از تغییر دولت و در کمتر از ۶ماه مجلس اعلام کرد ایرادات کلی‌ای من جمله اختلال در اختیارات رئیس‌جمهور بعدی، به این مصوبه وارد است که پس از رفت و آمد معاون وقت حقوقی و امور مجلس رئیس‌جمهور به معاون اول در خواست. لغو این مصوبه را داد و در نهایت آثار مزه‌های به طور کلی ملغی اعلام شد. تا زمانیکه به پایان عمر دولت دهم دیگر سربلای پیرامون چنین مصوبه‌ها و تصمیماتی شنیده نمی‌شد تا اینکه تیر ماه ۹۲ فرارسید و اخباری مبنی بر تعریف تشکیلات و چارت سازمانی دفتر رئیس‌جمهور سابق در نهاد ریاست‌جمهوری، منتشر شد که این موضوع هم به سرانجام نرسید و با اظهاراتی نظیر ایجاد اختلال در وزیران سابق و وزیران سابق و استفاده از نام به استفاده از بیت‌المال برای این موارد چه ضرورتی دارد؟

سوال اصلی اینجاست آیا واقعاً تخصیص یک دفتر و یا حتی وجود یک ساختار سازمانی مشخص با تعریف حقوق و مزایا برای رسمیت بخشیدن به جایگاه رئیس‌جمهور سابق کفایت می‌کند؟

اساساً از منظر دیگر، رئیس‌جمهور سابق نمی‌تواند از منزل و امکانات فردی خود و نه بیت‌المال برای رسیدگی به امور مورد علاقه، دیدار با دوستان و وزیران سابق و … استفاده کند؟ الزام به استفاده از بیت‌المال برای این موارد چه ضرورتی دارد؟

پاسخ روشن است! قطع به یقین مسئله با یک دفتر و چندین مدیر و معاونت قابل حل نیست چرا که از اساس نگاه روشنی به بخش سیاسی ماجراننشده است؛ در واقع اینکه مدتی‌قبلاً برای چه می‌خواهیم این جایگاه تعریف‌شود و انتظار می‌رود به این اشخاص در سه‌ماهه نخست کشور چه نقشی ایفا کنند؟ البته این موضوع نرم ایران بازی نمی‌گردد حتی در آمریکا و آلمان هم نگاه موجود صرفاً خدماتی و در راستای رتق و تقف مسائل رفاهی این اشخاص است.

اساساً از منظر دیگر، رئیس‌جمهور سابق نمی‌تواند از منزل و امکانات فردی خود و نه بیت‌المال برای رسیدگی به امور مورد علاقه، دیدار با دوستان و وزیران سابق و … استفاده کند؟ الزام به استفاده از بیت‌المال برای این موارد چه ضرورتی دارد؟

البته در این میان باید توجه داشت فعالیت فردی افراد از نگاه قانونی به ایفای نقش سیاسی متفاوت و مجزاست کما اینکه در ایران هم از خاتمی و روحانی تا احمدی نژاد کنشگری فردی خود را نسبت به مسائل دارند اما آن‌ها در حال حاضر جایگاه قانونی‌ای در این راستا ندارند و شاید به جز خاتمی بتوان گفت تا حدی در حاشیه‌تیم سیاست هستند در حالیکه مطلوب نقش‌آفرینی آن‌ها در پس‌زمینه است.

چرا جایگاه رسمی داشتن حائز اهمیت است؟

به زعم نگارنده نقش مشاوره رسمی‌ای که برای رؤسای‌جمهور پیشین تعریف می‌شود می‌تواند متفاوت از سایر مشاورها باشد که این تفاوت مسئله کلیدی ماجراست؛ رئیس‌جمهور سابق یک کشور، واقع‌بینانه‌ترین نگاه را نسبت به باید‌ها و نباید‌ها دارد چرا که در اغلب موارد با همین مسائل دست و پنجه نرم کرده و این مسیر را یک بار طی کرده است و به نظر می‌رسد با چند جلسه بعضاً نمایان نمی‌توان به مقصود رسید. ضمن استفاده از تجربیات، نکته‌مهم دیگر حفظ شخصیت‌های سیاسی و سرمایه‌ها در درون حاکمیت است که به نظر می‌رسد انتصاب به مجمع تشخیص مصلحت کافی نخواهد بود.

تجربه به یگن کشورها، در آمریکا چه امکاناتی به روسای‌جمهور سابق می‌دهند؟

روسای‌جمهور سابق ایالات متحده آمریکا پس از پایان دوره ریاست‌جمهوری خود، مجموعه‌ای از امکانات و مزایا را دریافت می‌کنند که شامل موارد زیر می‌شود:

حقوق مادام‌العمر: روسای‌جمهور سابق یک حقوق مادام‌العمر دریافت می‌کنند. بر اساس اطلاعات موجود، این حقوق سالانه حدود ۲۰۰ هزار دلار است.

سرویس مخفی ایالات متحده به مدت ۱۰ سال پس از ترک دفتر ریاست‌جمهوری به روسای‌جمهور سابق حفاظت امنیتی ارائه می‌دهد

حفاظت امنیتی: سرویس مخفی ایالات متحده به مدت ۱۰ سال پس از ترک دفتر ریاست‌جمهوری به روسای‌جمهور سابق حفاظت امنیتی ارائه می‌دهد، اگر چه این مدت برای کسانی که پیش از ژانویه ۲۰۱۳ ریاست‌جمهوری را ترک کرده‌اند، مادام‌العمر است.

خدمات اداری: هزینه دفتر ریاست‌جمهوری سابق بر عهده دولت فدرال است. این شامل امکانات اداری، کارکنان و تجهیزات است.

بیمه درمانی: روسای‌جمهور سابق تا آخر عمر از بیمه درمانی کامل بهره‌مند می‌شوند.

سفرهای رایگان: آنها می‌توانند سفرهای خود را بدون پرداخت هزینه انجام دهند و هزینه‌های این سفرها بر عهده دولت فدرال است.

این مزایا به منظور حفظ شأن و جایگاه روسای‌جمهور سابق و تسهیل انتقال آنها از مسئولیت‌های ریاست‌جمهوری به زندگی عادی ارائه می‌شود.

صنایع چوب | کلیه سفارشات | MDF، چوبی | تلفن: ۷۷۹۸۲۵۲ | دکوراسیون غرفه و منزل